

ONTMENSELIJKT

Leesexemplaar

Douglas De Coninck

Ontmenselijk

*Achter de schermen
bij studentenclub Reuzegom*

P E L C K M A N S

*'We hopen en bidden allemaal
dat Sanda er goed door zal komen.'*
— Zaadje, 6 december 2018,
iets na achten 's avonds

*Sommige passages en afbeeldingen in dit boek
kunnen als schokkend worden ervaren.*

J.J. is Zaadje, preses, 'ontgroend' in 2015
A.G. is Janker, schachtentemmer, ontgroend in 2017
 Z.B. is Rafiki, ontgroend in 2013
Donald de Vinck de Winnezeele is Elio,
 ex-preses, ontgroend in 2014
J.D.V. is Placebo, ex-schachtentemmer,
 ontgroend in 2014
 J.S. is Flodder, 2014
 O.V. is Pamper, 2014
B.L. is Rustdag, ex-preses, ontgroend in 2015
 M.P. is Ketter, 2015
 B.P. is Protput, 2015
 T.M. is Tjernokak, 2015
T.G. is Shrek, ex-schachtentemmer, ontgroend in 2016
 M.G. is Kletsmajoor, 2016
 W.P. is Randi, 2016
 J.M. is Zozo, 2016
L.L. is Strontvlieg, ontgroend in 2017
 A.V. is Sondage, 2017
 S.P. is Remorke, 2017
 J.V. is Igean, 2017
 Q.W. is Paterberg, 2017
 P.O. is Wally, 2017
 V.K. is Pronker, 2017

De namen van niet-publieke betrokkenen werden
omwille van hun privacy afgekort tot hun initialen.

Voor

Leesexemplaar

Leuven, café In den Boule, maandag 24 september 2018

‘Hoe lang is uw oprit?’

‘Hebt gij een poort voor uw deur?’

‘Hebben jullie een zwembad?’

‘Wat kan uw meerwaarde zijn voor Reuzegom?’

In zijn herinnering zijn dat de vragen die Dimitri L. op zich krijgt afgevuurd, nadat hij uit de halve kring van geknielde jongens is geroepen om het café binnen te gaan. Dimitri is eenentwintig, en nog inwonend bij zijn ouders in Schilde. Hij is bevriend met enkele oudere leden van de club. Toen hij in de zomer via Kletsmajoor en zijn broer Shrek in contact kwam met de tot schachtentemmer verkozen Janker vroeg die hem om z'n telefoonnummer. A.G., Janker, is een tweedejaars handelingenieur aan de KU Leuven uit Malle. Ongeveer een jaar geleden zat hij zelf in deze positie, letterlijk – op zijn knieën. Uit het laatste galaboekje in het bestaan van de club valt op te maken dat Janker als schacht ooit is bevolen om zo goed als naakt naar de Leuvense kerstmarkt te rennen en er selfies te maken met passanten. Nu is het Janker zelf die opdrachten mag bedenken voor de schachten. Hij is eerder die dag vervroegd teruggekeerd uit Canada.

Janker is de naam die hij kreeg toen hij de status van *commilito* – ‘kameraad’ of ‘wapenbroeder’ in het Latijn – verwierf. In de club zullen de Reuzegommers elkaars allassen consequent bezigen in chats en mails. ‘Enige tijd later werd ik toegevoegd in de WhatsAppgroep van kandidaat-schachten van Reuzegom’, legt Dimitri later uit in een politieverhoor. Die groep heette ‘potentiële elite’. Er was, weet hij nog, een gelijknamige Messengergroep.

Café In den Boule, in de Augustijnenstraat, vlak bij het gerechtshof, is sinds 1952 een begrip voor al wie in Leuven studeerde. ‘De studentenpopulatie in Leuven was altijd vrij gesegregeerd’, zegt een Vlaamse journalist die er halfweg de jaren tachtig vlakbij op kot zat. ‘Het café was rechts, elitair en heel Vlaamsgezind. Ik ben daar nooit binnengegaan, tenzij die ene keer, de avond van het Heizeldrama. Er stond daar een tv, en ik wou zien wat er aan het gebeuren was. Anders zou ik daar nooit zijn binnengegaan.’

In die periode lopen de meeste mannelijke bezoekers van In den Boule op Docksidés en studeren ze vooral economie of rechten. Jongens en meisjes uit de Germaanse of pol & soc lopen doorgaans in een zo wijd mogelijke boog om het café heen, en al helemaal op een avond als deze. Overal in de stad zijn groepjes jongelui onderweg met kleurige petten, linten en bizarre attributen.

Volgens de achteraf erg uiteenlopende herinneringen zijn er tien, elf of zelfs twaalf studenten komen opdagen voor de schachtenwerving van Reuzegom in café In den Boule.

Vier of vijf jongens zullen al na enkele minuten weer vertrekken. 'Omdat ze te horen hadden gekregen dat er vier opdrachten zouden moeten uitgevoerd worden', zegt Dimitri L. 'En dat we veel zouden moeten drinken.' De laatst overgeblevenen krijgen als taak beurtelings een met tabasco aangelengde pint leeg te drinken. Buiten, in de halve kring, moeten ze daarna een fles sterke drank tegen hun monden zetten, drinken en de fles doorgeven aan de jongen naast hen. Tot de fles leeg is.

Het kan niet de bedoeling zijn dat Reuzegom wordt uitgebreid met tien, elf of twaalf leden. De club weet z'n totale ledenaantal, gespreid over vier tot vijf studentenjaren, traditioneel te beperken tot een twintigtal. Daarom kan de schachtenwerving worden opgevat als een afvalingsrace, bedoeld om diegenen te selecteren die er het hardst bij willen horen. Wat meteen ook zo z'n effect heeft bij Dimitri L. 'Na de werving ben ik naar mijn kot gegaan', zegt hij achteraf. 'Ik was compleet van de kaart.'¹

Een van de andere kandidaten is Maxime R. Hij is pas negentien en groeide net als Dimitri L. op in Schilde. Hij beschouwt schachtentemmer Janker als een van zijn beste vrienden. Ze hebben tien jaar lang, van kleins af dus, samen gevoetbald in lokale jeugdreeksen, en ze doen dat nog steeds bij een zaalvoetbalclub in de LZV-cup. Eerder op de avond is Janker met hem en enkele andere kandidaat-schachten iets gaan eten in pizzeria Amici Miei in de Naamsestraat, zes minuten stappen van het café. Maxime is vastbesloten om Reuzegommer te worden. Hij denkt ongeveer wel te kunnen raden wat hij tijdens de schach-

tenwerving mag verwachten. Het zal zoals in de woorden van Janker 'bruu't' zijn – hij kan alleen nog niet inschatten hoe erg.

In principe hoort alles wat op de Reuzegom-schachten afkomt geheim te blijven. De regels zijn erg strikt, verduidelijkt Reuzegommer Wally later tegenover de politie: 'In het algemeen is het wel geweten wat er gebeurt. Ik denk dat dat voor elke studentenclub geldt. Het is niet omdat het te bruu't is of zo. Het voorkomt dat anderen weten wat er gaat gebeuren. De doop verbindt alle leden. Het wordt na de doop ook gezegd, dat je niet mag verder vertellen wat er gebeurd is. In het slechtste geval zou je daarvoor uit de club kunnen worden gezet.'²

Wally zal later, tijdens het fatale inwijdingsritueel, de rol vervullen van peter van Sanda Dia, een van de kandidaat-schachten die ook al via een voetbalclub kennismaakte met enkele Reuzegommers. Sanda is de twintigjarige zoon van de in 1994 vanuit Senegal naar België geëmigreerde Ousmane Dia. Hij zit al in zijn derde jaar in Leuven en heeft pas op latere leeftijd besloten dat hij lid wil worden. Reuzegom, zo is hem duidelijk gemaakt, is een garantie op een loopbaan waar je anders enkel van zou kunnen dromen. Reuzegommers blijven elkaar levenslang hondstrouw. De tol die je daar als schacht voor moet betalen, zal zich je hele verdere leven terugbetalen.

De herinneringen van Maxime R. zijn achteraf niet zo scherp. 'Toen we binnenkwamen werd er wat grof tegen

ons gedaan', vertelt hij in een verhoor. 'Buiten moesten we op onze knieën naast elkaar gaan zitten, op de stoeprand. We moesten drinken. Er stond een krat met halve liters bier. Er was ook sterke drank. We werden wat belachelijk gemaakt. We moesten spaghetti eten waar heel veel tabasco in gedaan was, maar als je zoveel pinten hebt gedronken, komt dat niet goed, natuurlijk. Ik denk dat iedereen heeft moeten overgeven. Van de rest herinner ik mij niet zoveel omdat ik veel gedronken had.'³

Als ook hem achteraf wordt gevraagd het verloop van die eerste avond te beschrijven, moet kandidaat-schacht Felix G. goed nadenken. Hij is pas negentien geworden. Deze maandag is de eerste dag van zijn eerste jaar rechten aan de KU Leuven. 'Ik weet dat Maxime al snel niet meer kon blijven zitten', herinnert Felix G. zich. 'Wij moesten vragen beantwoorden en bij een fout antwoord moesten we drinken. Dat waren speciale vragen, bijvoorbeeld met welke auto je ouders reden en of je thuis een zwembad had. Maxime is in slaap gevallen. Ik heb van horen zeggen dat er een plasincident is geweest. Ik schaam mij wel, over zoiets. Sanda en ik konden niet plassen tijdens de werving. Wij moesten op dat terras allebei heel dringend plassen. Ik denk dat wij toen de keuze kregen om op de slapende persoon te plassen of in onze broek.'

Felix heeft z'n haar in een dotje, en na de werving niet meer. 'Ik weet niet wie dat afknipte', zegt hij later. 'We mochten niet opkijken toen we op onze knieën zaten.'⁴ Een foto in een later door de politie in beslag genomen smartphone toont twee schachten die die avond met overvolle dienbladen door de menigte laveren in café In den

Schachtenwerving in café In den Boule, 24 september 2018.

Boule. De Reuzegommers zelf dragen witte hemden en groen-wit-groene linten.

Dat het er met de schachten tijdens academiejaar 2018-2019 'bruut' aan toe zou gaan, is vooraf aangekondigd. Op de Acer-laptop van Janker zal de politie twee versies aantreffen van de speech waarmee hij de overige Reuzegommers ervan heeft weten te overtuigen om niet tegenkandidaat Pronker maar hem te verkiezen als schachtentemmer. Pronker is een notariszoon en derdejaars rechtenstudent uit de Antwerpse noordrand. Net als Janker is hij bij Reuzegom tweedejaars. Wat betekent dat ook hij exact een jaar geleden zelf onderging wat de schachten deze avond te wachten staat.

Het is niet duidelijk welke van de twee versies van Jankers speech hem de zege heeft opgeleverd. In de eerste versie bejubelt Janker de brutaliteit van enkele vorige schachtentemmers. De tekst gaat zo: ‘Shrek, Placebo, Uno, Babylon, stuk voor stuk temmers die hun sporen hebben achtergelaten. Het temmerschap bij de reuzz is dan ook een vak apart, iets ongewoons, iets unieks. Bij de meeste doordeweekse simpele clubs is het temmerschap slechts een detail, een functie die moet dienen als opstapje richting het nog grotere werk. En ja wa krijgen we dan? Dat het brute schachtenleven rond maart-april zo goed als ophoudt in de hoop stemmen te ronselen voor in mei. Zo ontstaan vijgenclubs, zo ontstaan gasten die ge ni serieus kunt nemen, zo ontstaan clubs als de lange wapper. Maar dit is nog altijd de reuzz, hier wordt niet aan liefdadigheid gedaan in ruil voor een stem hier en daar.’

In de eerste versie zegt Janker over zichzelf: ‘Er wordt wel eens gefluisterd dat ik te klein zou zijn, misschien wel te fragiel. Maar zo’n opmerkingen kunnen we onderbrengen in een BSO-schooltje van 1 of andere allochtoon, alleszins iemand die zijn geschiedenis niet tot nauwelijks kent. Napoleon, Castro, zelfs onze goede Duitse vriend Hitler staken nauwelijks boven de grond uit.’

Janker is inderdaad klein. Op foto’s zie je een aarzelend baardje, zachtmoedige ogen, een innemende glimlach. Het zogenaamde galaboekje, een publicatie waarmee de clubleden zich tijdens hun jaarlijkse galabal presenteerden aan oud-leden en hun ouders, op 23 maart 2018 in Café Local in Antwerpen, vermeldt over Janker: ‘Hij heeft

niet zo'n grote gestalte, maar dat sluit niet uit dat hij niet gehoord wil worden. Met zijn golvende blonde haren en verzorgde look kennen ze hem al wel ondertussen in den Boule. Nooit weigerachtig voor een pint of meerdere en present als het gevraagd wordt. Hij is een teamspeler, maar soms durft hij toch de leuze "als iedereen aan zichzelf denkt, wordt er aan iedereen gedacht" boven te halen.'

In het tweede tekstbestand roemt Janker evengoed de vier illustere ex-schachtentemmers, maar laat hij verwijzingen naar Hitler en co achterwege. Het wordt nu: 'Ik heb in de wandelgangen wel eens horen fluisteren of ik niet te klein ben als temmer, of ik niet te fragiel ben voor het temmerschap. Alhoewel ik zo'n opmerkingen enkel zou toeschrijven aan een Chelsea of een Kimberly die in haar zevende jaar haartooi zit, wil ik hier toch passend op reageren. Als temmer zijnde is het van cruciaal belang om alle schachten op één lijn te krijgen. Dit kunde doen met brute kracht maar wat vele malen effectiever is om ervoor te zorgen dat de schachten mee zijn met uw verhaal, door ze dat kleine beetje te manipuleren, dat ze in het verhaal willen meegaan.'

In versie 1 kondigt Janker aan: 'Ik wil er volgend jaar terug een echt brut jaar van maken, teruggaan naar den tijd van Uno, tegenwoordig al genoemd als de goeie oude tijd.' In versie 2 zwakt hij dat dreigement wat af: 'Als temmer zijnde wil ik vooral een mentor zijn voor onze potentiële elite, iemand waar ze op kunnen rekenen, iemand waar ze alles aan kunnen vragen doorheen de week, maar

vanaf dat het klokslag twintig uur slaat op maandagavond wil ik de angst in hun ogen zien.’

Beide teksten eindigen anders. In versie 1 herhaalt de latere schachtentemmer: ‘Ik wil het ongelooflijk bruut maken.’ In versie 2 heeft hij het over de stapel condooms die hij met het oog op de verkiezing heeft meegebracht en bij wijze van goedkope stemmenwinst uitdeelt aan de aanwezige Reuzegommers. De tekst zegt: ‘Wat nu, als ik hier en nu zeg dat we vanaf nu zonder zorgen ons vriendin kunnen bedriegen, of zonder gêne op de grootste sletten kunnen kruipen? Zaadje, no worries, nooit meer soa’s voor de reuzz, met deze gepersonaliseerde Reuzegomcondooms!’⁵

Zaadje is de alias van J.J., de eenentwintigjarige preses van Reuzegom tijdens academiejaar 2018-2019. Hij zal volgens traditie een academiejaar lang preses blijven. Zaadjes vader is een bedrijfsadviseur uit Edegem en leidt een bedrijf dat handelt in materialen voor tandartspraktijken. Als preses is Zaadje aan het eind van het vorige academiejaar door de anderen als leider verkozen boven tegenkandidaat Pamper. Pamper is een derdejaars toegepaste economische wetenschappen. Anders dan bij de meeste Reuzegommers worden zijn studies en zijn kot in Leuven niet integraal gefinancierd door zijn ouders. Pamper verdient maandelijks zo’n 500 euro bij door op woensdagavond te tappen in café In den Boule. Hij zal zich achteraf gelukkig prijzen – niet enkel vanwege zijn electorale nederlaag, maar nog meer door zijn baantje. Pamper zal daardoor de traditio-

neel op woensdagavond geplande apotheose van het jaarlijkse Reuzegom-inwijdingsritueel missen en aan gerechtelijke vervolging ontkomen.

De Reuzegommers zijn erg gehecht aan hun aliassen. Die staan op borsthoogte gedrukt op de grijze hoody's die ze tijdens clubactiviteiten meestal dragen. Daar overheen dragen ze vaak ook hun groen-wit-groen gestreept lintje, dat hun status als commilito uitdrukt. Commilito's dragen hun lint over hun linkerschouder, en zodra het hen wordt toegekend dragen schachten het over hun rechterschouder.

Zaadje was als tiener gitarist en songwriter bij twee Antwerpse bandjes die nooit zijn doorgebroken. Dat is erg

Zaadje naast drinkende schacht.

jammer. Online zijn nog enkele filmpjes terug te vinden van opnames uit die tijd. Na het aanklikken ervan ben je geneigd te denken dat Zaadje veel meer talent heeft voor muziek dan voor organisatie. Het galaboekje zegt over hem: 'Hoewel deze uiterst scherpzinnige levensgenieter vroeger nog aanzien werd als één van de sekssymbolen van Edegem, heeft Zaadje na drie jaar Reuzegom-levensstijl nu volledig vrede genomen met zijn aanzienlijke score op de BMI-index. Dit ten spijt blijft Zaadje goed op de markt liggen bij het vrouwvolk.' De doopnaam Zaadje is een knipoog naar die van Koen Ikroth, stichter en CEO van het Kontichse vastgoedbedrijf Cornerstones. Hij was in 1979 preses van Reuzegom en kreeg toen als doopnaam Zaad. Het gebeurt vaker dat inspiratie voor het vinden van een doopnaam wordt gevonden in de rijke geschiedenis van de club.

Paul V., negentien, uit Antwerpen, is een van de aanwezige kandidaat-schachten op de wervingsavond. 'We moesten een blik bier langs de onderkant opentrekken, leegdrinken en een toer rond het café lopen', getuigt hij later. 'De laatste werd gestraft. Ik denk dat die nog een blik moest opdrinken. Dat duurde tot middernacht ongeveer. Iedere schacht moest zich voorstellen. Ik kan zeggen dat mijn licht vrij snel uit was.'⁶ Pauls eerste avond bij Reuzegom is meteen zijn laatste.

Reuzegommer Flodder is de zoon van een bekende Antwerpse magistraat en een advocaat. Hij ontvangt om 21.16 uur een berichtje van zijn vriendin. Zij stuurt: 'Wow hoe brut is de werving'. Hij antwoordt: 'Hahaha bent gij hier?'

Goe bruut ja. Maja als ge me 12 aankomt isda wel nodig ook. Hoezo ge weet da het zo bruut is?’

Zijn vriendin is deze avond met enkele vriendinnen op zwier, en stuurt: ‘Gewoon, wij kwamen voorbij de boule en de temmer was echt mega bruut aant doen en duwt zo iemand en die valt zot hard. Ik vond da nu wel heel bruut.’

‘Tis wel een extreem brute werving’.

‘Doe maar voorzichtig’.

Van Dale definieert het bijvoeglijk naamwoord bruut als ‘beestachtig, ruw en gewelddadig’. Het woord wordt in 2018 vooral onder studenten gebruikt, maar zal zich twee jaar later een weg banen naar ons dagelijks taalgebruik nadat Sven Mary als advocaat van de vader van Sanda Dia in interviews citeert uit de verkiezingspeech van Janker.

De vriendin van Flodder is niet de enige buitenstaander die zich vragen stelt bij wat ze die avond ziet. Twee oudere studenten die naast café In den Boule op kot zitten zullen de Leuvense politie na de dood van Sanda Dia spontaan mailen: ‘Dit is het eerste jaar dat we het begin van het academiejaar meemaakten, waardoor we dit misschien normaliseerden. We waren echter hoe langer hoe meer ongerust over het welbevinden van sommige studenten. De schachten moesten op hun knieën op het terras gaan zitten voor de schachtmeester die hen beval ad fundums te drinken. Al vrij snel ging er een van de jongens tegen de grond. We hebben deze meerdere keren op zijn hoofd zien vallen. Anderhalf uur later is een tweede jongen omgevallen. We merkten dat er niet echt gekeken werd naar de jongens. Toen de eerste afvaller probeerde recht te

staan werd hij omgeduwd en een keer werd hij aan zijn haar over het terras gesleurd toen hij probeerde naar binnen te gaan. Op het einde hebben de drie overgebleven schachten en de doopmeester gepist op de twee studenten die knock out lagen op het terras. Op dat moment hadden we de intentie de politie hierover in te lichten.'

Maxime R., liggend, wordt beplast.

Dat laatste zal uiteindelijk niet gebeuren. Zoals wel meer mensen in Leuven zichzelf achteraf zullen vervloeken omdat ze dat tegen eerdere voornemens in niet hebben gedaan. De verzender heeft maanden later wel nog beelden van die bewuste avond in z'n telefoongeheugen zitten. Een drietal foto's en een kort filmpje zullen aan de politie worden overhandigd.

Drie schachten, onder wie Maxime R., worden de volgende ochtend wakker in een sofa op het kot van Zaadje, waar ze de vorige nacht zijn neergelegd. 'De preses vroeg mij of ik iets wilde eten', zegt Maxime. 'Hij haalde een Aquarius voor mij. Andere schachten kwamen zich verontschuldigen. Ik wist eerst niet waarom, maar ze vertelden me dat ze op mijn hoofd hadden moeten plassen. Ik was daar niet kwaad om. Ik herinnerde het mij ook niet meer. Ik weet ook niet van wie ze die opdracht hadden gekregen. Ik ben dan naar mijn kot gegaan. Ik zag er echt niet uit. Ik ben naar mijn kot gewandeld op mijn sokken. Ik was zo dronken dat ik dat pas onderweg besepte.'

Als hij op zijn kot voor de spiegel plaatsneemt, wordt Maxime R. overvallen door een aanvullend besef. Hij ziet een ernstig gehavend linkeroog. Het staat helemaal blauw, en hij krijgt het ooglid niet omhoog.

'Ik heb twintig verschillende verhalen te horen gekregen van wat er gebeurd was, maar ik herinner mij het zelf niet meer', zo verklaart Maxime R. achteraf aan de politie. Maanden later mag hij in een politiekantoor kijken naar het door de buurman van het café gemaakte filmpje. Hij ziet een bewusteloze versie van zichzelf en zegt: 'Ik krijg blijkbaar toch wel een stevige trap tegen mijn hoofd en er wordt iets tegen mijn hoofd gegooid.' Maar dat is niet de verklaring – of toch niet de enige – voor het blauwe oog, zo blijkt later.

Op dinsdag krijgen de schachten te horen dat ze worden verwacht op het kot van Zaadje om de rotzooi van de vorige avond op te ruimen. 'Ik kreeg de opdracht om de zetel

te wassen omdat ik die had vuil gemaakt,' zegt Maxime R. Zelf ziet Zaadje rond halftwee 's middags op zijn telefoon meerdere berichtjes verschijnen van Tim, de uitbater van In den Boule. Die stuurt: 'Die toestanden van gisteren kunnen nimeer ze. Ulle eigen drank in mijn cafe, u schachten laten zuipen tot ze nimeer weten wa ze doen en dan agresief worren'. Zaadje negeert de berichtjes. Tim blijft sturen: 'Da inzuipen achter mijn café moet stoppen, doe da in een zaal of een park ma ni daar. Daar wonen mensen. Kheb vandaag al 2 telefoons van de politie gehad dat de burenen het echt beu zijn'. Zaadje blijft Tim negeren. Die blijft berichtjes sturen: 'Kom gerust u zat drinken, ma ni da marginaal gedoe. Daarvoor zijn andere plaatsen'.

Maxime R. doet navraag over wie hem zou kunnen hebben geslagen of geschopt, de vorige avond. Volgens Dimitri L. is daar niks geheims aan, en is wat het filmpje van de buurman later laat zien slechts bijkomstig. 'Op de weravingsavond had Maxime een grote mond', zo verklaart Dimitri L. aan de politie. 'A.G. heeft op een bepaald ogenblik een vol blik bier tegen zijn hoofd gesmeten waardoor zijn oogkas blauw zag. A.G. heeft altijd ontkend dat hij dat gedaan had, maar Maxime is daar zeker van. Maxime heeft dat ook thuis verteld aan zijn vader. Zij wilden klacht neerleggen, maar A.G. heeft hen kunnen overtuigen om dat niet te doen.'

A.G. is dus Janker, de schachtentemmer. Maar waarom zou Maxime tegenover de politie verzwijgen wat hij volgens Dimitri tegenover hem en de andere kandidaat-schachten luid en duidelijk heeft uitgesproken, namelijk

dat het Janker was? De politie vindt later in de telefoon-geheugens onderling berichtenverkeer terug dat misschien een en ander kan verklaren. Nog tijdens het poetsen van het kot van Zaadje, ontvangt Maxime een berichtje van Janker. Die stuurt: ‘Maxime, ik heb gehoord dat ge aan uw ouders hebt gezegd da ge geslagen bent door de Reuzz. Da kan absoluut ni door den beugel, ge bent gewoon gevallen van onze trap. Ge kon niks meer, dus is het echt not done om da door te schuiven op de club omdat ge dat denkt. Ik heb voor u gezorgd en u veilig in uw bed gelegd. De Reuzz heeft al ne serieuze naam dus slechte reclame is echt niet welkom. Ik hoop dat ge dit rechtzet en stopt met deze roddel te verspreiden. Zoniet eindigt het Reuzegom verhaal sito presto voor u. Ik hoop dat dit duidelijk is! Ik verwacht zo snel mogelijk een antwoord’.

Op dinsdag minimaliseert Janker in een chat met Maxime wat die is overkomen. Hij probeert zijn voetbalmaatje ervan te overtuigen dat dit nu eenmaal zijn rol is als schachtentemmer en dat dit ook pas de beginfase is.

‘Nu moete effe brut doen, zodat de wankertjes stoppen’.

‘Ahh oké cva, snap ik’.

‘Logisch hé’.

‘Jaja tuurlijk, ma ze zeiden tegen mij dat dat elke maandag bruter is, dan zen ik gwn dood’.

‘Haha beetje schrik aanjagen’.

‘Ma ga nu naar dokter, juist me ouders gebeld en ja die konden daar ook ni mee lachen natuurlijk, met men oog.’

Zeker omdat ik gisteren nog niet ben geweest, en ja als het echt slecht is, komt me moeder me direct halen’.

En de diagnose is slecht, zo moet Maxime later melden in een volgend chatgesprek met Janker: ‘Linkeroog is iets losgekomen aan de linkerkant waardoor voorlopig zicht slecht is. Ja, dat’s een herinnering voor het leven.’

Maxime R. zal moeten leren leven met een speciale bril, want het is daadwerkelijk een verwonding voor het leven. Het nieuws daarover gaat in de WhatsApp-groep van Reuzegom snel circuleren, en niet op de manier die je als buitenstaander zou verwachten. Protput, die in Schilde met Janker in de scouts zat, en wiens moeder bevriend is met Maxime en diens moeder, stuurt via Messenger een berichtje naar de preses: ‘Yo Zaadje, mijn mama is een goeie vriendin van de Zuipkoning.⁷ Mijn mama belde mij net dat die in elkaar geslagen is door de reuzz. Das wel brut als da de ronde begint te doen onder ouders’. Wat later stuurt hij: ‘miss effe checken want das echt wel kut!’

Het berichtje van Protput maakt niet meteen duidelijk wat hij kut vindt: het blijvende oogletsel van Maxime of het feit dat die de oorzaak daarvan heeft besproken met zijn ouders. Het tweede, zo blijkt al snel. Op woensdagavond stuurt Janker in de Messenger-groep ‘Potentiële elite’ dit bericht: ‘Oke gasten, blijktbaar is er verspreid geweest dat op de werving Maxime geslagen is en dat ik dat geweest zou zijn. Aangezien Maxime zijn oog vrij serieus is, wil ik dit wel even in groep aankaarten. Het kan absoluut niet dat er geroddeld wordt dat de Reuzegom zou

slaan op schachten. Het zijn dus ook pure nonsens dat ik, als temmer dit was. Maar aan zijn verwondingen te zien moet er wel een vuistje zijn uitgedeeld. Buiten dat jullie enorm zat waren, waren jullie ook enorm agressief naar elkaar toe. Dus ofwel is dit onderling gebeurd tussen jullie, oftewel was dit iemand extern. Maar binnenin de club is onmogelijk. Ik hoop dan ook dat jullie tegen iedereen deze roddel zo snel mogelijk ontcrachten. Moesten jullie uiteindelijk de rang vd Reuzz weten te versterken, is slechte reclame ook nadelig voor jullie. Ook naar jullie ouders toe is dit een totaal fout beeld. Moest iemand iets meer weten over wat er gebeurd zou zijn, moet dit direct aan mij gemeld worden. Ik verwacht ook van iedereen dat er reactie komt op dit bericht. Geniet van jullie woensdagavond. Uw schachtentemmer.'

Online is een review terug te vinden van de dan vijftienjarige Janker over een bekend jeugdboek. Het gaat over een jongen wiens moeder zelfmoord heeft gepleegd en totaal geen blijf weet met zijn verdriet en zijn eenzaamheid. Want de jongens in zijn klas vinden jongens met dode moeders helemaal niet leuk. De vier jaar jongere versie van Janker schrijft dat hij het een zeer ontroerend boek vond, maar ook hard. Hij begrijpt nu beter hoe de jongen in het boek enkel troost kon vinden bij zijn kleine zusje. De vijftienjarige Janker komt tot het besluit dat het een fantastisch boek is dat de nodige erkenning verdient.

Je staart naar de review, je legt ze naast de ontwerpen van zijn speeches, slechts een wk voetbal later, en je kunt

niet anders dan proberen te doorgronden, begrijpen, wat dit joch in de tussentijd is overkomen.

Tegen het einde van de week schieten er nog slechts drie kandidaat-schachten over: Dimitri L., Sanda Dia en Paul V. Intussen zijn er wel drie nieuwe bijgekomen: Christophe B., Niels V. en Sam C.⁸ Zij zaten tijdens de wervingsavond nog in het buitenland. Op zondagavond 30 september 2018 ontvangen de zes een mail van Janker. Hij neemt daarin alle ruimte voor twijfel over wat de Reuzegommers kut vinden weg: 'Potentiële schachten, of mag ik die "potentiële" stilaan achterwege laten. Zoals jullie weten maar waarschijnlijk niet meer herinneren stond maandag de werving op de planning. Als 1 vd bruttere wervingen van de afgelopen jaren luidt het verdict als volgt: 3 janetjes die na nog geen 5 minuten hun aftocht kenden, een beschadigd oog van de zuipkoning, een nieuw kapsel voor Dotje en den Tim die nogmaals serieus overweegt om de Reuzz uit den boule te zwieren. Kortom een werving in stijl, een werving die alleen de Reuzegom kan houden. Morgen staat 1 van de belangrijkste clubavonden op het programma, namelijk de champagne TD. Niet zozeer de spectaculairste clubavond, wel cruciaal om onze al zo gevulde clubkas verder te spijsen. Dus schachtjes van me, doe nog een laatste inspanning om zoveel mogelijk volk te lokken en den TD een laatste keer te delen. Voorts verwacht ik dat elke schacht 1 ijsemmer voorziet. Desnoods gaat ge er ene lenen in een café op de Oude Markt. Ik verwacht ook dat iedereen zich morgen stand-by houdt voor de nodige jobkes die bij het organiseren van een TD komen kijken.'